

Γράφει ο **Σπύρος Ρούμπας***

Τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν γύρω από την περιοχή μας. Ο πόλεμος και η απειλή του έχει μπει πλέον στο λεξιλόγιο της καθημερινότητας. Τον αναμασούν υπουργοί και μεγαλοδημοσιογράφοι, αναλυτές του συστήματος και πρέσβεις των ΗΠΑ και χωρών της ΕΕ. Τον συζητά ο κόσμος της δουλειάς και η νεολαία με ανησυχία. Τι τρέχει;

Στον πόλεμο, πριν από την επίθεση προηγείται «προπαρασκευή» με πυκνό βομβαρδισμό. Τελευταίο «κρούσμα» ήταν οι εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος που στόχο είχαν διαμορφώνουν ένα κλίμα προετοιμασίας για **ελληνο-τουρκικό «θερμό επεισόδιο»**, ενώ δε λείπουν και προβοκατόρικά καλέσματα για επιθετική ενέργεια της Ελλάδας κατά της Τουρκίας, στο όνομα «**προληπτικών μέτρων**».

Οι αιτίες της πολύ επικίνδυνης όξυνσης της πολεμικής απειλής στην περιοχή μας έχουν να κάνουν με τη συνολικότερη όξυνση των ανταγωνισμών μεταξύ των ηγεμονικών καπιταλιστικών κρατών και των ιμπεριαλιστικών συνασπισμών, στο πλαίσιο της νέας φάσης αντιδραστικής εκστρατείας κατά των λαών για να υπερβούν την αξεπέραστη ακόμα καπιταλιστική κρίση. Σε ένα περιβάλλον ρευστό, με τροποποιήσεις συμμαχιών.

Δεύτερο, αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων σε Ελλάδα και Τουρκία, που επιδιώκουν να αναβαθμίσουν η καθεμιά τη δική της θέση, μέσω και συμμαχιών με τα ηγεμονικά καπιταλιστικά κράτη. Χρησιμοποιούν με τον πιο κυνικό τρόπο τους **πρόσφυγες** και το δικαίωμά τους στη ζωή ως ένα ακόμα όπλο.

Η ελληνική αστική τάξη αξιοποιεί τη συμμετοχή της σε **ΕΕ και NATO** και τις όποιες διαχρονικές κατακτήσεις υπέρ της σε διπλωματικό - θεσμικό επίπεδο. Επιδιώκει την ανάκαμψή της μέσω κι ενός πιο ενεργητικού ρόλου στην ευρύτερη περιοχή, με τη συμμετοχή της στην εκμετάλλευση των **ενεργειακών κοιτασμάτων** (αξιοποιώντας τη γεωγραφική θέση και πριμοδοτώντας το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Το τουρκικό κεφάλαιο και η κυβέρνηση απειλεί με επαναχάραξη των συνόρων με Ελλάδα και Κύπρο, απαιτώντας να πάρει μέρος στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων και στη χάραξη των ενεργειακών και εμπορικών δρόμων.

Απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις είναι πολύ σημαντικό η αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική Αριστερά και το εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα να έχουν καθαρή τοποθέτηση:

Ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας έχει ταξική-εκμεταλλευτική βάση και είναι αντιδραστικός και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου.

Οι λαοί δεν έχουν λόγο να πολεμήσουν, ούτε οι νέοι να σκοτωθούν σε ένα πόλεμο για τα «δικαιώματα» **εξόρυξης υδρογονανθράκων**. Δεν υπάρχουν «**κυριαρχικά δικαιώματα**» στις διεθνείς ελεύθερες θάλασσες που κομμάτιασαν σε οικόπεδα που ονόμασαν **ΑΟΖ**.

Οι ζώνες αυτές (έως και **200 ναυτικών μιλίων!**), δεν έχουν καν σχέση με την **αιγιαλίτιδα ζώνη** θαλάσσιας κυριαρχίας και δεν ορίζουν τίποτα άλλο παρά **ζώνες οικονομικής εκμετάλλευσης** με μεγάλους κινδύνους **πολέμου**, άμεσες **περιβαλλοντικές** συνέπειες, αλλά και συμβολή σε μια γενικότερη οικολογική καταστροφή στο πλαίσιο ενός **νέου γύρου οικονομίας των ορυκτών καυσίμων**.

Αυτοί που παρέδωσαν τα κλειδιά της οικονομίας και της χάραξης πολιτικής στην **ΕΕ, το ΔΝΤ και το κεφάλαιο**, αυτοί που καθοδηγούν την λεηλασία των εργαζομένων και του λαού, του δημόσιου πλούτου και των υποδομών στις τράπεζες και τις πολυεθνικές, υψώνουν τώρα τη σημαία του εθνικού δίκαιου! **Αυτοί που αρπάζουν τα σπίτια του λαού, κραυγάζουν για τις βραχονησίδες.**

να υψώσουμε τείχος διεθνιστικής, φιλειρηνικής, αντιπολεμικής και αντιϊμπεριαλιστικής κοινής πάλης ενάντια στον πόλεμο

Το συμφέρον του ελληνικού λαού (και όλων των γειτονικών λαών) είναι η **αποτροπή του πολέμου**, η ήττα των επιθετικών τυχολογικών σχεδίων των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας και των πολεμοκάπηλων σχεδιασμών των ΗΠΑ, του NATO και γενικά του ιμπεριαλισμού.

Ο επιθετικός τυχολογισμός της αστικής τάξης στην Ελλάδα, βασίζεται στην ασυλλόγιστη εκτίμηση ότι τώρα βρίσκεται καβάλα στο άλογο των **ΗΠΑ** (όπως το 1919 της Αγγλίας) και της συμμαχίας θανάτου με το κράτος-τρομοκράτη του **Ισραήλ** και τη χούντα της **Αιγύπτου**.

Την ίδια στιγμή, η αστική τάξη της Τουρκίας, κλιμακώνει την δική της επιθετικότητα, δοκιμάζοντας νέες συμμαχίες με Ρωσία και άλλους, την ίδια στιγμή που παζαρεύουν και με το NATO.

Το καθήκον μας δεν είναι να ακολουθήσουμε την πολεμοκάπηλη και ψευδεπίγραφη ρητορική περί «**εθνικής κυριαρχίας**», αλλά **να υψώσουμε τείχος διεθνιστικής, φιλειρηνικής, αντιπολεμικής και αντιϊμπεριαλιστικής κοινής πάλης ενάντια στον πόλεμο**, στους πολεμικούς τυχολογισμούς των αστικών τάξεων σε Ελλάδα και Τουρκία, στους ανταγωνισμούς για αιματηρή και βρώμικη περιβαλλοντικά καπιταλιστική ανάπτυξη, στους εθνικισμούς και στα ιμπεριαλιστικά σχέδια ΗΠΑ, NATO και ΕΕ στην περιοχή.

Οι νέοι της Ελλάδας, της Τουρκίας, της Κύπρου, της ευρύτερης περιοχής δεν θα θυσιαστούν στο βωμό των **ΕΧΧΟΝ-MOBIL, ENI, TOTAL, ROSNEF, των Βαρδινογιάννηδων και Λάτσηδων, της Energean ή της τουρκικής ΤΡΑΟ, στις οποίες θα ανήκουν ουσιαστικά οι ΑΟΖ, όποια σημαία κι αν έχουν πάνω.**

Στις 7 Ιουλίου η νεολαία στέλνει μήνυμα ότι θα κάνει εργατικό-λαϊκό αγώνα για αποτροπή της πολεμικής προετοιμασίας. Δεν θα πολεμήσουμε για τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Μήνυμα ανατροπής στον πόλεμο του κεφαλαίου, του ιμπεριαλισμού και των

κυβερνήσεων.

Μήνυμα ότι θα παλέψουμε αντικαπιταλιστικά, για μια κομμουνιστική διεθνιστική προοπτική, ώστε οι λαοί να ζήσουν ειρηνικά και αδελφωμένα.

Στις 7 Ιουλίου ψηφίζουμε-στηρίζουμε ANΤΑΡΣΥΑ!

*μέλος του ΚΣ της νΚΑ και της ΚΣΕ της ANΤΑΡΣΥΑ